

כ"ה ואלו שלחן
1.805

רק באמצעות הדמוקטסורה

השמאל הישראלי מודה: אין לנו דרך להשיג "שלום וצדק חברתי", אלא באמצעות רמיסת הדמוקרטיה. זה קרה גם באוסלו, ולהלן מצורפת גם הודאה מפורשת.

קשים בתהליך הזה. השפופרות משני צדי הקו נצמדו אל האוונים, מתחיל להיות מעניין. היא ממשיכה: "אני מניחה שאנחנו לא רוצים שלום ריי קטטורי... כי אם היו אומרים לנו - בסדר, רבותיי. תהיה פה דיקטטורה לשנה, ובסופה יהיה שלום, והשלום הזה יביא לרווחה וצדק, האם אנו קונים את זה או לא? מבחן התוצאה הוא חשוב מאוד. אם המ' משלה הזאת תהיה גם לא דמוקרטית וגם לא תביא תוצאות, היא תיפול".

הנה כ"כ, פרופ' תמיד מוכיחה את מחזוריות הצדק, ואת דרכי השגתו: כאילו שמוכן מאליו שהצדק נמצא בשמאל, רק שאין דרכים דמוקרטיות ליישמו. שרדי הממשלה המכהנת כיום אמורה לייצג את מגוון הבחורים על דעותיהם. האמת המרה היא שהממשל האייריאולוגי של מרכיבי הממשלה, חצי הליכוד, הע' בודה וספיח חרדי הוא ממוצע המתאים למצעה של תנועה הנמצאת שמאלה מתנועת "חד".

כיצד מיישבים את הסתירה המזוהה, בה נושאי רגל הדמוקרטיה משתמשים בשיטות משטרים אחרים, אותם הם מוקיעים, כנראה רק כלפי חוץ, על-מנת לרמוס את רצון העם? כיצד, ללא חרדה, ללא בושה, ואפשר לומר בימים טרופים אלה, עם אומץ מזהיר, מגלה לנו, הנבערים והפשיסטים, המתנחבלים ומכתימי המוסר הכתומים, שהדרך היחידה, אין בלתה, להשיג "שלום וצדק חברתי" היא דרך הדיקטטורה, בה זכות הבחירה אחת לת' קופה אינה אלא כסות על ערותה של הדמוקטטר רה הישראלית באלה הימים? אריק אמר לי, תתקשר בעוד חודש.

כמנהגי בחדש וגם החודש, הרמתי טלפון לאריק. לא, לא זה שאתם חושבים. פשוט, אני נוהג לעדכן את אריק בלייר, השם המקורי של ג'ורג' אורוול, בענייני היום. הפעם, דיברנו על משטרים דמוקרטיים, ועל כאלה המתחזים לדמוקרטיים. אלא שהזמן חקק, או קפצנו אל בית מורשת מנחם בגין אשר בירושלים, שם התקיים השבוע דיון אודות גבולות המחאה. בין המשתתפים היה חת"כ פרופ' וילי תמיד.

תמיד אמרה בין השאר: "התקשורת היום מגנה על שרון ורובה בהתנתקות. כשאמנן אברמוביץ' אומר בשירדור חי לשמור עליו כאילו היה אתרוג, הוא אומר בגלוי את הברבים. סיפור השחיתות של שרון הושתק בגלל ההתנתקות, והוא יפרוץ לאחז מכן". דברים אמיצים ונוגעים ללב הכתומים. ברם, אריק מידענו, אורוול, היסה בני "אולי שכ' חת, או אני אוכיר לך מה אמרה פרופ' תמיד לפני כארבע שנים".

תמתני, מה עוד אפשר לחדש על ניצול הבערות בענייני משטר בקרב נתיני הממשלה. דרפרנו כספי רים ומצאנו. תיקנתי את רעי לשיחה, בדיק לפני חמש שנים, בראיון להארץ, אמרה תמיד: "כולנו הרענו להסכם אוסלו למרות שלא נולד באופן דמוקרטי. המצעים היו חשאיים, לא היתה שקיפות ושיתוף דו לציבור". עכשיו נרגענו באמת. "אמרת לך", "בערות היא כוח, מלחמה היא שלום ואמת היא שקר", הרעים בקולו אריק בלייר.

המשכנו. "רק ברגע האחרון הוא הוצג כמין סוסה של לקבל או לדחות. היו פגמים דמוקרטיים